

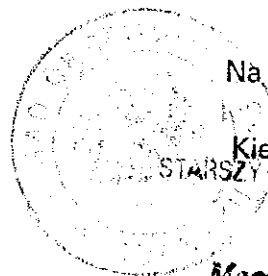
P O S T A N O W I E N I E

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny
Przewodniczący : SSO Weronika Klawonn
Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Florian
po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 r. w Gdańsku
na rozprawie
sprawy z wniosku Wiesława Kaźmierskiego
z udziałem Tomasza Witka, Annie Witka, Renaty Witka
- wniosek w trybie wyborczym

p o s t a n a w i a

1. nakazać uczestnikom postępowania Tomaszowi Witka i Annie Witka usunięcie z nieruchomości położonej przy ul Świerczewskiego 49 w Starym Targu banerów zawierających napisy:
„TEGO DOMU NIE MOŻNA REMONTOWAĆ ANI ODBUDOWAĆ Z POWODU BEZCZYNNOSCI I NIEUDOLNOŚCI WÓJTA GMINY W STARYM TARGU. CZAS NA ZMIANĘ WÓJTA.””
oraz
„OŚWIADCZAMY, ŻE POMIMO CZTEROLETNIJ BEZCZYNNOSCI I ZANIECHAŃ WÓJTA GMINY STARY TARG PRZEBUDOWA DOMU BĘDZIE ZREALIZOWANA”,
2. w pozostałym zakresie wniosek oddalić,
3. zasądzić solidarnie od uczestników postępowania Anny Witka i Tomasza Witka na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł. (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na zarządzenie Sędziego
z upoważnienia
Kierownika Sekretariatu
STARSZY SEKRETAŃZ SĄDOWY

Magdalena Florian
Magdalena Florian

Uzasadnienie

Wnioskodawca Wiesław Kaźmierski domagał się w trybie art. 111§1 Kodeksu Wyborczego wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania przez uczestników postępowania nieprawdziwych informacji o powodzie poprzez nakazanie uczestnikom usunięcia z nieruchomości położonej przy ul. Świerczewskiego 49 w Starym Targu, a stanowiącej ich współwłasność, banerów zawierających nieprawdziwe informacje na temat działalności Powoda jako Wójta Gminy Stary Targ;
- 2) nakazania sprostowania tych informacji na koszt uczestników poprzez niezwłoczne zamieszczenie na łamach gazety lokalnej Dziennik Bałtycki oświadczenia o następującej treści:

„Gdańsk, dnia 10 września 2014 roku

My, niżej podpisani Tomasz Witka, Anna Witka i Renata Witka oświadczamy, że nasze stwierdzenia dotyczące nierzetelnej działalności Wiesława Kaźmierskiego - Wójta Gminy Stary Targ, w zakresie remontu naszej nieruchomości, nie były oparte na prawdzie i stanowiły jedynie insynuacje nie poparte żadnymi dowodami. Przepraszamy Pana Wiesława Kaźmierskiego za zaistniałe nieporozumienie.

Tomasz Witka, Renata Witka, Anna Witka”

- 3) nakazania Pozwanym solidarnie wpłacenia 10.000zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz wskazanej przez Sąd organizacji pożytku publicznego,
- 4) zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca wskazał, że od 2010 roku sprawuje funkcję Wójta Gminy Stary Targ i ubiega się o reelekcję w obecnych wyborach samorządowych.

Uczestnicy są współwłaścicielami budynku mieszkalnego położonego na działce nr 265/2 przy ul. Świerczewskiego 49 w miejscowości Stary Targ, gm. Stary Targ. Nieruchomość znajduje się w centrum wsi, naprzeciwko wyjścia z kościoła. Na nieruchomości tej znajduje się budynek mieszkalny będący współwłasnością uczestników, który jest wpisany do gminnej ewidencji zabytków. W związku z figurowaniem budynku mieszkalnego uczestników w gminnej ewidencji zabytków, zwracali się oni do wnioskodawcy oraz Rady Gminy, żeby dokonali jego

wykreślenia i tym samym stworzyli możliwość wyburzenia tego budynku i wybudowanie nowego.

Aby dokonać wykreślenia z ewidencji zabytków właściciel nieruchomości powinien zwrócić się do Wójta z wnioskiem o wyłączenie z gminnej ewidencji zabytków wraz z uzasadnieniem i dokumentacją fotograficzną całego obiektu. Dopiero wówczas Gmina zwraca się do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wyłączenie obiektu z ewidencji. Uczestnicy zostali poinformowani o działaniach, które powinni podjąć w celu wykreślenia budynku z ewidencji zabytków. Jednakże uczestnicy, bez podejmowania odpowiednich czynności, w dalszym ciągu żądają od wnioskodawcy podjęcia kroków mających na celu wykreślenie budynku z ewidencji zabytków. Wójt Gminy nie wydaje w postępowaniu dotyczącym wykreślenia z ewidencji zabytków decyzji, jedynie pośredniczy w procedurze wykreślenia z ewidencji zabytków. Zgodę wydaje Wojewódzki Konserwator Zabytków, o czym uczestnicy byli informowani.

Uczestnik Tomasz Witka pismem z dnia 22 kwietnia 2014 roku złożył do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku skargę na bezczynność Wójta Gminy Stary Targ. W postanowieniu z dnia 07 sierpnia 2014 roku o sygn. akt SKO Gd/1903/14 Samorządowe Kolegium Odwoławcze odmówiło wyznaczenia Wójtowi Gminy Stary Targ dodatkowego terminu do załatwienia wniosku Pozwanego. SKO wskazało wyraźnie w uzasadnieniu swojego postanowienia, że czynność wykreślenia zabytku z gminnej ewidencji nie stanowi decyzji administracyjnej leżącej w kompetencji wnioskodawcy.

Pomijając wskazówki i wyjaśnienia urzędu gminy oraz orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego, na czas prowadzenia samorządowej kampanii wyborczej uczestnicy umieścili na terenie swojej nieruchomości baner, na którym znajduje się napis o następującej treści: „TEGO DOMU NIE MOŻNA REMONTOWAĆ ANI ODBUDOWAĆ Z POWODU BEZCZYNNOSCI I NIEUDOLNOŚCI WÓJTA GMINY W STARYM TARGU. CZAS NA ZMIANĘ WÓJTA.” Następnie na nieruchomości uczestników zostały ustawione dwa kolejne banery, w tym baner kontrkandydatki na stanowisko Wójta Gminy Stary Targ - Sylwii Kubik z napisem: „Razem zmienimy gminę”. Baner ten znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie baneru odnoszącego się do Powoda, co niewątpliwie może wpływać na decyzje potencjalnych wyborców. Pozwani na swojej nieruchomości zamieścili również baner z napisem: „OŚWIADCZAMY, ŻE POMIMO CZTEROLETniej BEZCZYNNOSCI I ZANIECHAŃ WÓJTA GMINY STARY TARG PRZEBUDOWA DOMU BĘDZIE ZREALIZOWANA”. Do dnia dzisiejszego wszystkie trzy banery znajdują się na nieruchomości Pozwanych.

W ocenie Powoda treść napisu na banerze jest nieprawdziwa i narusza dobra osobiste Powoda, a w szczególności jego nienaganną reputację, wiarygodność i

podważają jego kompetencje jako osoby sprawującej funkcję publiczną oraz ubiegającą się o reelekcję.

Uzasadniając podstawę prawną żądania wnioskodawca wskazał, że w wyroku z 29 października 1971 roku (II CR 455/71, OSNCP 4/72, poz. 77) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że cześć i dobre imię są pojęciami obejmującymi wszystkie dziedziny życia osobistego, zawodowego i społecznego. Naruszenie czci może więc nastąpić zarówno przez pomówienie o ujemne postępowanie w życiu osobistym czy rodzinnym, jak i przez zarzucenie niewłaściwego postępowania w życiu zawodowym. Pomówienie takie – w ocenie Sądu Najwyższego – narusza dobre imię danej osoby i może narazić ją na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu lub innej działalności. (por. także wyrok SN z 8 października 1987 roku, II CR 269/87, OSNCP 4/89, poz. 66).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i zgodną opinią doktryny, przy ocenie, czy doszło do naruszenia dobra, którego ochrony domaga się osoba zgłaszająca żądanie, należy brać pod uwagę całokształt okoliczności, a nie zwrot wyrwany z całej wypowiedzi. (por. Komentarz do kodeksu cywilnego, S. Dmowski i S. Rudnicki, Wydawnictwo Prawicze LexisNexis, Warszawa 2002 rok, str. 83, pkt. 9).

Twierdzenia uczestników dotyczące działalności wnioskodawcy jako Wójta Gminy Stary Targ, wobec braku podstaw do ich wygłaszania, pozostają jedynie insynuacją, która w sposób oczywisty narusza dobra osobiste wnioskodawcy, w szczególności wiarygodność i profesjonalizm w związku z pełnioną przez Powoda funkcją publiczną.

Wnioskodawca wielokrotnie wzywał osobiście uczestników do zaniechania działań naruszających jego dobra osobiste. Uczynił to także na piśmie, w dniu 21 sierpnia 2014 roku.

W przedmiotowej sprawie Powód domaga się nakazania Pozwanym usunięcia z terenu ich nieruchomości baneru oraz zaniechania składania oświadczeń, w których Powoda oraz jego funkcję określają sformułowaniami powszechnie uważanymi za obraźliwe, pejoratywne lub deprecjonujące. Pozwani, w szczególności poprzez umieszczenie na terenie swojej nieruchomości baneru, starają się swojemu bezprawnemu działaniu nadać jak najszerszy zakres. Banery są ustawione w centrum wsi, naprzeciwko wyjścia do kościoła, w bezpośrednim sąsiedztwie sklepów i przystanku autobusowego. Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność Pozwanych, istnieje realna obawa dalszych naruszeń dóbr osobistych Powoda. Stąd żądanie Powoda nakazania Pozwanym publikacji przeprosin jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Korzystając z ustawowych uprawnień, Powód wniósł o nakazanie Pozwanym zapłaty odpowiedniej sumy na wskazany przez Sąd cel społeczny w łącznej kwocie

10.000zł. Biorąc pod uwagę charakter i rozmiar dokonanych przez Pozwanych naruszeń dóbr osobistych Powoda w związku ze sprawowaną przez niego funkcją publiczną kwota 10.000zł będzie odpowiednio wypełniała funkcję represyjną.

Uczestnicy postępowania nie złożyli pisemnej odpowiedzi na wniosek.

Na rozprawie uczestnicy postępowania Tomasz Witka i Anna Witka na rozprawie w dniu 25 listopada 2014 r. wnieśli o oddalenie wniosku. Wskazali, że wnioskodawca jako wójt Gminy pomimo zapewnień nie przedstawił Radzie Gminy ich wniosku o zmianę planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie dotyczącym działki zabudowanej domem mieszkalnym uczestników postępowania. To z kolei uniemożliwiło podjęcie działań zmierzających do remontu tego znajdującego się w tragicznym stanie budynku lub budowy nowego. Ponadto wójt nie podjął odpowiednich działań zmierzających do wykreślenia budynku uczestników z gminnej ewidencji Zabytów, co również stało na przeszkodzie planowanej inwestycji.

Bezsilni wobec Wójta Gminy uczestnicy postępowania w czerwcu 2014 r. umieścili na swej nieruchomości baner o treści wskazanej w we wniosku. Następnie po otrzymaniu postanowienie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 25 września 2014 r. wywiesili kolejny baner o zamiarze remontu budynku. Uczestnicy banerami chcieli poinformować społeczność lokalną o braku kompetencji wójta – także w kontekście wyborów samorządowych.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Wiesław Kaźmierski pełnił w mijającej kadencji funkcję wójta Gminy Stary Targ. Uczestnicy postępowania Tomasz Witka, Anna Witka i Renata Witka byli współwłaścicielami nieruchomości stanowiącej m.in. działkę 265/2 zabudowanej budynkiem mieszkalny w bardzo złym stanie technicznym. Umową darowizny z dnia 6 listopada 2014 r. uczestniczka Renata Witka przeniosła własność swego udziału na pozostałych uczestników. Budynek znajdujący się na działce uczestników jest ujęty w Gminnej Ewidencji Zabytków.

(okoliczności bezsporne)

Dom uczestników postępowania znajduje się w centrum miejscowości, naprzeciwko kościoła.

(okoliczność bezsporna)

Z uwagi na zły stan techniczny budynku mieszkalnego wnioskodawcy zamierzali dokonać jego przebudowy, remontu lub wyburzenia i budowy nowego. W planie zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą z 31 sierpnia

2006 r. działka stanowi teren zabudowy mieszkalno-usługowej a w części obsługi produkcji rolnej gospodarstw rolnych. Na terenie działki znajdują się zabytki nieruchome wskazane przez Wojewódzkiego Konserwatora zabytków do ochrony aktem prawa miejscowego.

(Dowód: zaświadczenie wraz wypisem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.)

Uczestnicy postępowania w grudniu 2010 r. złożyli wnioski o zmianę planu zagospodarowania przestrzennego. Mieli na celu taką zmianę planu, która zmierzałaby do umożliwienia przebudowy, modernizacji lub budowy nowego budynku. Wójt pismem z grudnia 2011 r. poinformował o przyjęciu wniosków do realizacji ze wskazaniem odpowiednich terminów. Pomimo monitów ze strony uczestników postępowania wnioskodawca nie podjął czynności zmierzających do zmiany miejscowego planu, ani przedstawienia wniosków pod obrady Rady Gminy. Wójt stanął na stanowisku, że zmiana miejscowego planu nie rozwiąże kwestii możliwości prowadzenia prac budowlanych na działce uczestników postępowania.

(Dowód: zeznania wnioskodawcy adn, 01:39:35, zeznania uczestniczki Anny Witka adn 02:14:59, zeznania uczestnika Tomasza Witka adn. 02:38:13m)

Jednocześnie podjęto w Urzędzie Gminy prace zmierzające do weryfikacji Gminnej Ewidencji Zabytków, polegające na sporządzeniu odpowiedniej dokumentacji (w tym także fotograficznej) celem przedstawienia Wojewódzkiemu Konserwatorowi zabytków. Pod koniec 2011 r. Rada Gminy podjęła uchwałę w sprawie zatwierdzenia Gminnej Ewidencji Zabytków.

(Dowód: zeznania wnioskodawcy adn 01:43:51 i nast.)

Po konsultacjach z kierownikiem Wydziału Architektury Starostwa Powiatowego w Tczewie uczestnicy postępowania przygotowali projekt przebudowy budynku i na początku 2013 r. złożyli stosowne wnioski w Pomorskiego Konserwatora zabytków. Z uwagi na umieszczenie budynku w gminnej ewidencji Zabytków Konserwator negatywnie zaopiniował projekt przebudowy. Następnie uczestnicy podejmowali szeregi czynności w Starostwie Powiatowym i w urzędzie Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z celu uzyskania uzgodnienia dokumentacji budowlanej swojej inwestycji.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2013 r. Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków odmówił uzgodnienia dokumentacji, wskazując, że budynek jest ujęty w gminnej ewidencji budynków. To organ Gminy winien

decydować o tym, czy obiekt winien nadal być objęty ewidencją. Gmina powinna uzgodnić wyłączenie z ewidencji z PWKZ w Gdańsku.

(Dowód postanowienie z dnia 17 grudnia 2013)

W dniu 30 grudnia 2013 r. uczestnicy postępowania złożyli do Wójta wnioski o wykreślenie obiektu z gminnej ewidencji zabytków. W marcu 2014 r. Wójt wystąpił do PWKZ o uzgodnienie wykreślenia budynku uczestników z ewidencji. Wobec negatywnego stanowiska PWKZ z dnia 10 kwietnia 2014 r. nie doszło do wykreślenia obiektu z gminnej ewidencji zabytków.

(Dowód: zeznania uczestnika postępowania adn. 02:38:13), postanowienie SKO z dnia 7 sierpnia 2014 r.,)

W dniu 22 czerwca 2014 r. Uczestnik Tomasz Witka złożył do SKO skargę na bezczynność Wójta Gminy. SKO postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r. oddaliło skargę, wskazując, że wykreślenie zabytku z gminnej ewidencji zabytku nie następuje w drodze decyzji administracyjnej.

(Dowód: postanowienie SKO)

Uczestnicy postępowania złożyli zażalenie na postanowienie PWKZ z dnia 17 grudnia 2013r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego postanowieniem z dnia 30 maja 2014 r. uchylił zaskarżone postanowienie,

W czerwcu 2014 r. uczestnicy postępowania na ogrodzeniu swojej posesji wywiesili baner o treści: TEGO DOMU NIE MOŻNA REMONTOWAĆ ANI ODBUDOWAĆ Z POWODU BEZCZYNNOŚCI I NIEUDOLNOŚCI WÓJTA GMINY W STARYM TARGU. CZAS NA ZMIANĘ WÓJTA."

W tym czasie mieli świadomość tego, że Sylwia Kubik będzie kandydować na stanowisko wójta gminy. Tym aktem uczestnicy zamierzali wpłynąć na decyzje wyborcze mieszkańców Gminy.

(zeznania uczestnika Tomasza Witka)

Uchwałą z dnia 30 czerwca 2014 r. nr XXXVI/298/14 Rada Gminy stwierdziła bezczynność wójta w sprawie wniosków uczestników o zmianę planu zagospodarowania przestrzennego.

(adn. 00:18:03)

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2014 r. PWKZ odmówił ponownie uzgodnienia pozwolenia na demontaż i odtworzenie budynku mieszkalnego uczestników postępowania. Na skutek zażalenia uczestników postanowieniem z dnia 25 września 2014 r. Minister Kultury i Dziedzictwa

Narodowego uchylił zaskarżone postanowienie i umorzył postępowanie organu 1 instancji.

(dowód postanowienie z dnia 12 września 2014 r.)

W listopadzie 2014 r. uczestnicy złożyli wniosek o wydanie pozwolenia na budowę.

Kolejny baner: „OŚWIADCZAMY, ŻE POMIMO CZTEROLETNIJ BEZCZYNNOCI I ZANIECHAŃ WÓJTA GMINY STARY TARG PRZEBUDOWA DOMU BĘDZIE ZREALIZOWANA”.

został wywieszony po otrzymaniu przez uczestników postępowania postanowienia Ministra KIDN z dnia 25 września 2014 r. Miał na celu pokazanie, że ostatecznie uczestnicy wywalczyli pomyślne rozwiązanie swojej sprawy, a także zamierzali ostrzec wyborców przed niekompetencją dotychczasowego wójta. Tego samego dnia na posesji uczestników postępowania został wywieszony baner „Sylwia Kubik. Razem zmienimy gminę.”

(zeznania uczestnika 03:08:51) , zeznania uczestniczki :02:31:01, dokumentacja fotograficzna)

Ocena dowodów:

Z uwagi na ograniczony czas procedowania ustalenia faktyczne sądu opierały się w znacznej mierze na zeznaniach samych stron oraz przedłożonych dokumentach. Dokumenty te w większości były dokumentami urzędowymi i korzystały z domniemania zgodności z prawdą.

Sąd zasadniczo uznał za wiarygodne zeznania zarówno wnioskodawcy jak i uczestników – w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Okoliczność nie przedstawienia wniosku o zmianę planu zagospodarowania przestrzennego potwierdziły obie strony. Strony natomiast różniły się w ocenach kompetencji wójta do podejmowania określonych działań oraz przyczyn trudności uczestników postępowania w uzyskaniu stosownych dokumentów umożliwiających remont budynku.

Zeznania świadków zawnioskowanych przez wnioskodawcę okazały się nieistotne dla dokonania ustaleń faktycznych.

Podstawa prawna rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 111. § 1 ustawy kodeks wyborczy jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Rozstrzygnięcie o zasadności żądania wymaga zatem weryfikacji następujących przesłanek:

- legitymacji czynnej wnioskodawcy,
- tego, czy nośniki informacji są materiałami wyborczymi lub innymi formami agitacji wyborczej,
- czy uczestnicy postępowania do których kierowane jest żądanie są autorami zawartych tam treści
- czy w materiałach (formach agitacji) zawarte są informacje nieprawdziwe,
- czy żądanie jest adekwatne do naruszenia

Tak ustalone przesłanki staną się przedmiotem dalszych rozważań sądu.

Legitymacja wnioskodawcy.

Wnioskodawca jako kandydat na stanowiska wójta gminy jest uprawniony do złożenia wniosku.

Formy agitacji wyborczej.

Zgodnie z art. 105 § 1 kodeksu wyborczego agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób lub do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego.

Sąd uznał, że zamieszczone na posesji uczestników postępowania stanowią przejaw agitacji wyborczej gdyż:

- oba banery są umieszczone w miejscu widocznym publicznie
- baner zamieszczony w czerwcu pomimo braku realnych szans na mobilizację wójta oraz załatwienia sprawy poza jego kompetencjami nie został usunięty w okresie kampanii wyborczej,
- baner ten zawierał wprost odniesienie do potrzeby zmiany wójta,
- drugi baner został powieszony, aby zgodnie z twierdzeniami uczestników uświadomić wyborcom, komu powierzyli poprzednio mandat i że ta osoba jest niegodna zaufania, co z kolei miało wpłynąć na ich decyzje wyborcze.,
- banery sąsiadowały z banerem kontrkandydatki wnioskodawcy.

Autorstwo treści banerów

Autorstwo treści banerów uczestników Tomasza Witka i Anny Wtika nie było kwestionowane.

Autorstwo Renaty Witka nie zostało wykazane. Obecnie uczestniczka nie jest współwłaścicielką nieruchomości. Sąd wniosek wobec niej oddalił.

Prawdziwość informacji.

Celem powołanego przepisu jest nie tylko ochrona uczestników kampanii (kandydatów i komitetów wyborczych) przed skutkami rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, ale również ocena prawidłowości przebiegu kampanii wyborczej, rywalizacji politycznej, zasad uczciwej konkurencji wyborczej, która ma przez to zapobiegać zniekształcaniu ocen wyborców i w tym znaczeniu ma charakter także ochrony dobra publicznego.

Podkreślić należy, że zasadnicza ochrona udziela w trybie wyborczym koncentruje się na prawdziwości informacji, nie zaś (tak jak w przypadku ochrony dóbr osobistych adekwatności wyprowadzonych ocen. Dlatego też w pierwszej kolejności należy uzasadnić tezę, że jakkolwiek w spornych materiałach posłużono się epitetami, to zawierają one także informacje podlegające ocenie w kategorii prawdy lub fałszu.

Oba banery wskazują (w sposób negatywny lub pozytywny) na istnienie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem, przymiotami wójta a skutkiem w postaci możliwości (lub braku możliwości) przebudowy domu). Jakkolwiek beczynność odnosi się do sfery pewnych faktów (nie podjęcia określonych obowiązkowych działań), o tyle nieudolność jest swego rodzaju oceną sposobu postępowania. Ocenie w kategoriach prawdy lub fałszu podlega nie tyle sam epitet (czy wójt jest nieudolny) lecz związek przyczynowy pomiędzy jako podstawą i działaniami a brakiem możliwości przebudowy.

Zdaniem Sądu istnienie takiego związku przyczynowego w niniejszym postępowaniu nie zostało wykazane. Ciężar wykazania prawdziwości twierdzeń zawartych w banerze spoczywał na uczestnikach postępowania.

Z dokonanych przez Sąd ustaleń wynika, że w istocie złożone przez uczestników wnioski o zmianę planu zagospodarowania przestrzennego nie zostały przedstawione Radzie Gminy, co zresztą zostało negatywnie ocenione przez ten organ w uchwale z dnia 30 czerwca 2014 r. Nie oznacza to jednak, że sytuacja ta miała realny wpływ na możliwość prowadzenia prac budowlanych na posesji uczestników. W szczególności niezbędne do uzyskania pozwolenia na budowę uzgodnienia wynikały z ujęcia budynku w gminnej ewidencji zabytków. Wprawdzie integralną część chwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi wykaz zabytków nieruchomości wskazanych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków do ochrony aktem prawa miejscowego, jednak to nie ten wykaz stanowił przeszkodę dla dokonania uzgodnień, lecz fakt ujęcia budynku w gminnej ewidencji zabytków, (art. 21 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad nimi). Działania wójta zmierzające do usunięcia obiektu uczestników z gminnej ewidencji zabytków były podejmowane w terminach ustawowych.

Sąd oczywiście rozumie i podziela frustrację uczestników zmagających się z kolejnymi urzędami, aby zaspokoić swoje potrzeby mieszkaniowe, jednak odpowiedzialnością za tę sytuację nie można obarczać wnioskodawcy.

Sąd uznał więc, że nie istnieje wskazywany w treści banerów związek przyczynowy, wobec czego informacje w nich zawarte należy uznać za nieprawdziwe.

Oczywiście waloru nieprawdziwości nie można przypisać treści trzeciego baneru dotyczącego kandydatki Sylwii Kubik. Co do żądania usunięcia tego bajeru żądanie zostało oddalone.

Adekwatność żądania wobec naruszenia

Sąd uznał, że żądanie jest adekwatne jedynie co do usunięcia dwóch banerów. Są one umieszczone w centrum miejscowości. Mają znaczącą siłę oddziaływania. Ich usunięcie nie pozostanie niezauważone dla mieszkańców Gminy.

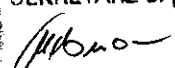
Sąd oddalił wniosek o nakazanie złożenia oświadczenia w prasie.

Gmina Stary targ jest miejscowością niewielką. Decyzje wyborcze są ściśle spersonalizowane. Opierają się na osobistej znajomości kandydatów lub wiedzy o nich czerpanej od innych osób. Siła oddziaływania prasy ma znaczenie drugorzędne. Wspominane przez strony programy telewizyjne służyły raczej wywarciu presji na wójta niż bezpośredniej kampanii

wyborczej. Sąd miał na uwadze także wysoki koszt tego rodzaju ogłoszeń. Pamiętać należy, że uczestnicy powodowani byli nie tylko kampania wyborczą (walką o władzę), ale także osobistą frustracją. Obciążenie ich kosztami ogłoszenia a także koniecznością wpłaty na OPP stanowiłoby nadmierną, nieadekwatną do skali naruszenia represję.

Koszty postępowania.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 520 § 3 kpc. Sąd zasądził od uczestników postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na zarządzenie Sędziego
z upoważnienia
Kierownika Sekretariatu
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Magdalena Florian

